

**Vabariigi Valitsuse määruse
„Raudna looduskaitseala kaitse alt väljaarvamine” eelnõu
SELETUSKIRI**

1. Sissejuhatus

Vabariigi Valitsuse määrus „Raudna looduskaitseala kaitse alt väljaarvamine” on ette valmistatud looduskaitseaduse § 10 lõike 1 alusel.

Eelnõukohase määrusega arvatakse looduskaitsealade väärtuste puudumise tõttu kaitse alt välja Raudna looduskaitseala (edaspidi *kaitseala*), mis asub Viljandi maakonnas Viljandi vallas, ja tunnistatakse kehtetuks otsused, millega võeti kaitseala kaitse alla. Ala looduskaitse alt väljaarvamise kaotatakse alal kehtinud looduskaitsealade piirangud.

Kaitstava loodusobjekti kaitse alla võtmise otsuste kehtetuks tunnistamisel kohaldatakse looduskaitseaduse § 13 lõike 1 kohaselt looduskaitseaduse §-des 8 ja 9 sätestatud.

Vabariigi Valitsuse määruse eelnõu on koostanud Keskkonnaameti looduskaitse osakonna kaitse planeerimise büroo kaitse planeerimise spetsialist Meelis Suurkask (tel 516 4997, e-post meelis.suurkask@keskkonnaamet.ee), eelnõu vastavust looduskaitseadusele ja seletuskirja nõuetekohast vormistust on kontrollinud Keskkonnaameti looduskaitse osakonna kaitse planeerimise büroo juhtivspetsialist Eleri Laidma (tel 5304 7558, e-post eleri.laidma@keskkonnaamet.ee). Eelnõu õigusekspertiisi on teinud Keskkonnaameti üldosakonna jurist Kristiin Jääger (tel 680 7424, e-post kristiin.jaager@keskkonnaamet.ee) ja keeleliselt on toimetanud Siiri Soidro (tel 640 9308, e-post siiri.soidro@tlu.ee). Keskkonnaministeeriumi kontaktisik eelnõu ministeeriumitevahelisel kooskõlastamisel ja kinnitamisel on Marika Erikson (tel 626 2880, e-post marika.erikson@envir.ee). Kaitseala seisundit on lähtuvalt liikidest hinnanud Keskkonnaameti kaitse planeerimise spetsialist Meelis Suurkask.

2. Eelnõu sisu, kaitse alt väljaarvamise põhjendused

Raudna looduskaitseala on kaitse alla võetud Pärsti Vallavolikogu 2. juuni 1994. a määrusega nr 32 „Looduskaitseala moodustamine”. Alal kehtiv kaitsekord kinnitati Vabariigi Valitsuse 16. novembri 1999. a määrusega nr 350 „Raudna looduskaitseala kaitse-eeskirja ja välispiiri kirjelduse kinnitamine”. Vastavalt looduskaitseaduse § 91 lõikele 1 jäävad enne looduskaitseaduse jõustumist moodustatud kaitsealade ja looduse üksikobjektide kaitseks kehtestatud kaitse-eeskirjad ja kaitsekord kehtima kuni nimetatud seaduse alusel kehtestatud kaitse-eeskirjade jõustumiseni või kaitse kehtetuks tunnistamiseni.

Looduskaitseaduse § 7 kohaselt on kaitse alla võtmise, sealjuures kaitse jätkamise eelduseks loodusobjekti ohustatus, haruldus, tüüpilisus, teaduslik, ajaloolis-kultuuriline või esteetiline väärtus, rahvusvahelisest lepingust tulenev kohustus või kui see on vajalik nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.07.1992, lk 7–50) või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.01.2010, lk 7–25) rakendamiseks.

Vastavalt looduskaitseaduse § 13 lõikele 1 kohaldatakse loodusobjekti kaitse alla võtmise otsuse kehtetuks tunnistamisel seaduse §-des 8 ja 9 loodusobjekti kaitse alla võtmise kohta sätestatud. Arvestades looduskaitseaduse § 8 lõiget 4, võib jätta loodusobjekti kaitse alla võtmata või loobuda objekti kaitsest, kui see ei ole otstarbekas. Otstarbekuse korral hinnatakse eelkõige seda, kas on olemas alternatiivseid meetmeid, mis aitaksid loodusobjekti ohustavaid tegureid vähendada või vältida, ning seda, kas kaitse on vajalik, arvestades selle väärtuse seisundit.

Looduskaitseaduse § 10 lõike 1 kohaselt võtab ala kaitsealana kaitse alla Vabariigi Valitsus ning lähtudes eeltoodust ja haldusmenetluse seaduse § 68 lõikest 2 tunnistab senise kaitse-eeskirja või kaitsekorra kehtetuks samuti Vabariigi Valitsus. Kehtetuks tunnistatakse kõik kaitseala kaitse alla võtmist puudutava otsuse vastavad osad.

Raudna looduskaitseala riikliku kaitse alt välja arvamise ettepaneku tegemisel on lähtutud kaitse planeerimise spetsialisti Meelis Suurkase 2017. aastal tehtud vaatlustest, Pärsti valla üldplaneeringust (kehtestatud Pärsti Vallavolikogu 19.04.2006 määrusega nr 13), Raudna maastikukaitseala kaitse-eeskirja ekspertiisist aastast 1999 ning Margus Otsa koostatud EKF Viljandi osafondi 1996. aastal tehtud välitööde aruandest „Tähtsad linnupaigad Eestis”. Raudna looduskaitseala kaitse alt väljaarvamise otsuse tegemisel analüüsiti esmalt seda, kas loodusobjektil on jätkuvalt olemas kaitse alla võtmise eeldused, ja seejärel, kas kaitse jätkamine kaitstava loodusobjektina on nende eelduste säilitamiseks vajalik.

2.1. Kaitse-eesmärkide vastavus kaitse alla võtmise eeldustele

Raudna looduskaitseala kaitse alla võtmise eesmärk 1999. aastal oli linnustiku kaitse.

Keskkonnaregistri järgi on alal registreeritud III kaitsekategooria liikidest valgelaup-rabakiil. 1996. aasta välitööde andmetel pesitses kaitsealal kaheksa liiki linde: hallpõsk-pütt, tuttpütt, liivatüll, naerukajakas, kalakajakas, jõgitiir, rästas-roolind ja rootsiitsitaja. 1999. aasta ekspertiisi andmetel kasvab kaitsealal vööthuul sõrmkäpp ja kuradi sõrmkäpp.

2017. aasta vaatluste kohaselt ei leidu kaitsealal haruldasi maismaakooslusi ega liike. Kaitsealal pesitses või käis toitumas kokku 18 liiki linde. Kaitsealal pesitses 13 liiki linde. Raudna järvel pesitsesid valdavalt levinud linnuliigid. Kaitsealustest liikidest pesitsevad looduskaitsealal III kaitsekategooria linnuliigid jõgitiir ja hallpõsk-pütt ning elavad III kaitsekategooria kahepaikseliigid harilik kärnkonn, tiigikonn ja rohukonn. Raudna järvel pesitses ca 25 paarist koosnev naerukajakate koloonia. Kaitsealal ei ole registreeritud selliseid liike, kes vajaksid spetsiaalset kaitsekorda või majandamist, mida poleks võimalik rakendada majandatavatel aladel ka väljaspool kaitseala. Nimetatud III kaitsekategooria liikide esinemisaladel pole vajalik kaitsealade moodustamine, vaid piisab isendite kaitsest looduskaitseaduse alusel.

Jõgitiir (*Sterna hirundo*) on Eestis III kaitsekategooriasse arvatud ja Euroopa Liidu linnudirektiivi I lisasse kuuluv liik. Jõgitiiru arvukus on Eestis hinnanguliselt 4500–6000 paari (Eltis, J. jt. 2009. Eesti lindude staatus, pesitsusaegne ja talvine arvukus 2003–2008. Hirundo 22: 3–31) ja viimastel aastakümnetel on arvukus olnud stabiilne. Jõgitiir pesitseb nii mererandades (eelistab küll eraldatud poolsaari ja saari) kui ka sisemaa järvede kallastel. Jõgitiir on kolonialind, harva pesitseb üksikute paaridena. Raudna järvel on läbi aastate pesitsenud 1–2 paari. Jõgitiiru peamised ohutegurid on veekogude kinnikasvamine (taimestumine), pesitsusaegne häirimine ja looduslikud ohutegurid (kisklus).

Hallpõsk-pütt (*Podiceps grisegena*) on Eestis III kaitsekategooriasse arvatud liik. Hallpõsk-püti arvukus on Eestis hinnanguliselt 300–400 paari (Elts, J. jt. 2009. Eesti lindude staatus, pesitsusaegne ja talvine arvukus 2003–2008. Hirundo 22: 3–31) ja viimastel aastakümnetel on arvukus olnud stabiilne. Hallpõsk-pütt pesitseb väikestel ja madalaveelistel jäänukjärvedel ja tiikidel. Talvituvad hallpõsk-pütid peamiselt rannikuvetes. Rännuteed ei ole väga pikad ja tihti viivad vaid natuke lõuna ja lääne poole, et pääseda külmuvatest sisemaavetest lahtiste mereveteni. Hallpõsk-püti peamised ohutegurid on veekogude muutmine (õgvendamine, süvendamine, veetaseme muutmised), veekogude kinnikasvamine (taimestumine), pesitsusaegne häirimine ja looduslikud ohutegurid (kisklus).

Viljandi valla (endise Pärsti valla) üldplaneeringu kohaselt on tegemist miljööväärtusliku rohevõrgustiku alaga (Heimtali-Raudna maastik), mille planeeringujärgne sihtotstarve on osaliselt looduslik haljasmaa ning osaliselt puhke- ja virgestusmaa.

Kaitsealal on olemas III kaitsekategooria kaitsealused liigid, kuid nende arvukus on väike ning kaitsealal ei ole registreeritud selliseid liike, kes vajaksid spetsiaalset kaitsekorda või majandamist, mida poleks võimalik rakendada majandatavatel aladel ka väljaspool kaitseala.

2.2. Kaitse alla võtmise otstarbekus

Raudna tehisjärv on kujunenud endise kruusakarjääri kohale. Järve seisund on hea. Karjääri kaevandamisvarud on ammendatud ja täiendavat kaevandamisohtu ei ole. Liike, kelle pesitsemist järve kaitse alt väljaarvamine ohustaks, järvel ei leidu. Raudna tehisjärv on suurepärane näide oskuslikult korrastatud karjäärialast, mis sobib suurepäraselt lindudele pesitsemiseks. Raudna järvel pesitsevad valdavalt levinud linnuliigid, nendest kaks liiki olid III kaitsekategooria liigid: jõgitiir ja hallpõsk-pütt.

Liigi seisund loetakse soodsaks, kui selle asurkonna arvukus näitab, et liik säilib kaugemas tulevikus oma looduslike elupaikade või kasvukohtade elujõulise koostisosana, kui liigi looduslik levila ei kahane ning liigi asurkondade pikaajaliseks säilimiseks on praegu ja tõenäoliselt ka edaspidi olemas piisavalt suur elupaik (LKS § 3 lõige 2). Sealjuures tuleb tagada III kaitsekategooria liikide vähemalt 10 protsendi teadaolevate ja keskkonnaregistris registreeritud elupaikade või kasvukohtade kaitse kaitsealade või hoiualade moodustamise või püsielupaikade kindlaksmääramisega lähtuvalt alade esinduslikkusest (LKS § 48 lõige 3). Seetõttu on kaitseala kaitse all hoidmine otstarbekas, kui kaitsealale jäävate liikide seisund poleks soodne ja alale jääksid esinduslikud elupaigad, mis aitavad säilitada liigile piisavalt suurt elupaika ja seeläbi hoida neid liike soodsas seisundis.

Otstarbekuse hindamisel on arvestatud ka seda, et piiritlemata II ja III kategooria kaitsealuste liikide elupaikades rakendub seadusest tulenev isendi kaitse (LKS § 48 lõige 4 ja § 55).

Jõgitiir on punase raamatu hinnangul ohuvälises seisus ehk liik on praegu soodsas seisundis. Eestis on liigi arvukus viimasel ajal olnud stabiilne. Kaitsealal pesitseb üks jõgitiirupaar. Keskkonnaregistrisse on kantud 226 jõgitiiru elupaika. Keskkonnaregistri andmetele tuginedes on tagatud ka pärast selle kaitseala kaitse alt väljaarvamist vähemalt 10 protsendi teadaolevate ja keskkonnaregistris registreeritud elupaikade kaitse kaitsealade või hoiualade moodustamise või

püsielupaikade kindlaksmääramisega. Liigi pesitsemisrahu (pesade lõhkumise vältimiseks pesitsusajal) tagab ka isendikaitse. Kuna liik on Eestis soodsas seisundis ja liigi pikaajaliseks säilimiseks on piisavalt suur elupaik kaitstud ka seda ala kaitsmata, siis pole selle liigi jaoks kaitseala kaitse all hoidmine otstarbekas.

Hallpõsk-pütt on punase raamatu hinnangul ohulähedases seisus, ehk liiki ähvardab lähitulevikus arvukuse vähenemine. Eestis on liigi arvukus viimasel ajal olnud stabiilne. Kaitsealal pesitseb üks hallpõsk-püti paar. Keskkonnaregistrisse on kantud 31 hallpõsk-püti elupaika. Keskkonnaregistri andmetele tuginedes on tagatud ka pärast selle kaitseala kaitse alt väljaarvamist vähemalt 10 protsendi teadaolevate ja keskkonnaregistris registreeritud elupaikade kaitse kaitsealade või hoiualade moodustamise või püsielupaikade kindlaksmääramisega. Liigi pesitsemisrahu (pesade lõhkumise vältimiseks pesitsusajal) tagab ka isendikaitse. Kuna liik on Eestis stabiilse arvukusega ja liigi pikaajaliseks säilimiseks on piisavalt suur elupaik kaitstud ka seda ala kaitsmata, siis pole selle liigi jaoks kaitseala kaitse all hoidmine otstarbekas.

Tegemist on tüüpilise liivakarjääri asemele kujunenud tehisveekoguga, millel puuduvad haruldased elupaigad. Looduskaitseala eesmärkide täitmiseks on ala liiga väikese pindalaga – 30,1 ha, millest maismaaosa on 14,2 ha ja veevalune maa 15,9 ha. Kaitseala on ümbritsetud kultuurmaastikuga, mille põhja- ja idaosa piiri ääres (piiril) asuvad maanteed.

Raudna karjääril on kõrge looduskaitsealine väärtus kohalikus mastaabis. Ala on tähtis just kasvatuslikel eesmärkidel: hea juurdepääsu tõttu on seal võimalik kerge vaevaga korraldada ekskursioone lindude tundmaõppimiseks (Ots, M. 1996. Tähtsad linnupaigad Eestis. Välitööde aruanne).

Heimtali kruusakarjäär on tänu kaevandamise käigus tekkinud väikestele saarekestele ning nende suhtelisele kaitstusele saanud peatuskohaks, pesitsuspaigaks ja toitumiskohaks paljudele linnuliikidele. Ala on veelindudele sobiv haudeala, kusjuures selle mahutavus on tunduvalt suurem looduslikust alast. Väikesel maa-alal paikneb või peatub suhteliselt palju liike, mistõttu on sellel suur tähtsus maakonna linnuliikide uurimise seisukohalt (Timm, U. 1999. Keskkonnaekspertiis Raudna maastikukaitseala kaitse-eeskirjale. Käsikiri KeA Viljandi kontoris).

Kaitsealal ei ole tähtsust üle-eestiliselt oluliste linnuliikide pesitsusalana ja rändepeatuskohana. 1996. aastal Eesti Ornitoloogiaühingu tehtud Eesti tähtsate linnupaikade välitööde aruandes on öeldud, et Raudna karjäär ei täida tähtsate linnupaikade kriteeriume ja seetõttu seda ala tähtsate linnupaikade nimekirja ei liideta (Ots, M. 1996. Tähtsad linnupaigad Eestis. Välitööde aruanne).

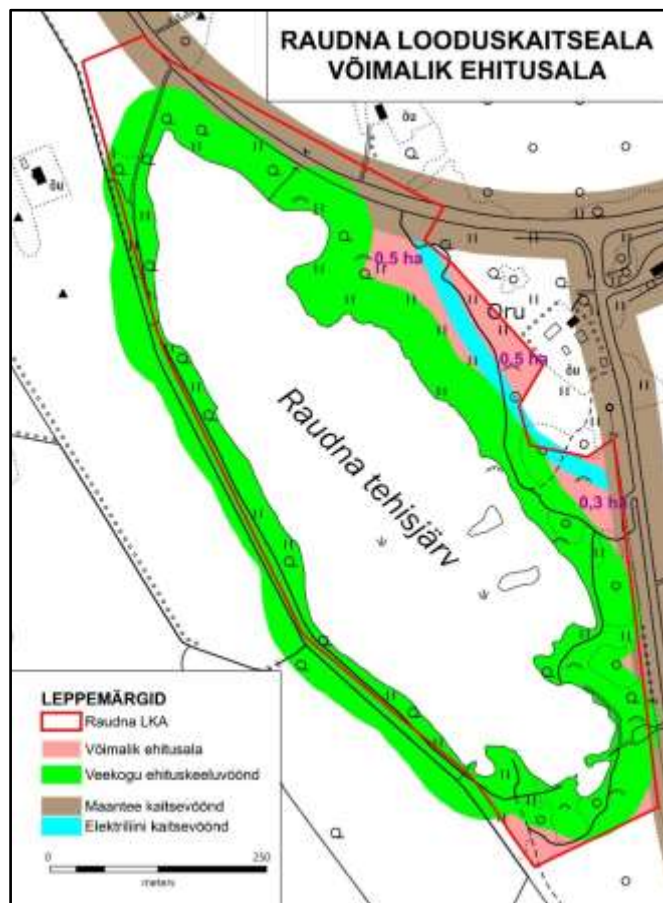
Linnustikku võib ohustada jahipidamine, eeskätt linnujaht. Praegu on kaitsealal jahipidamine keelatud. Kui ala kaitse alt välja arvata, on alal võimalik pidada jahti, sh linnujahti. Probleemiks võib osutuda linnujaht sügise rände ajal. Kuid ala on nii väike, et ka praegu saaks kaitseala kõrval olevatel põldudel jahti pidada.

Veel võib linnustikku ohustada pesitsusperioodil ujuvvahenditega liikumine, mis võib häirida lindude pesitsemist. Tulenevalt Keskkonnaministri 29. novembri 2002. a määrusest nr 67 „Veesõidukite hoidmise ja kasutamise nõuded” on sisepõlemismootoriga varustatud veesõidukite kasutamine keelatud avalikuks kasutamiseks määratud järvedel, mille pindala on alla 100 hektari. Järvel saab liikuda sõudepaadiga. Lindude häirimise vältimiseks tuleb suurendada kalastajate teadlikkust.

Kui ala kaitse alt välja arvata, siis ei suurene oluliselt võimalus endisele kaitseala territooriumile ehitada. Ehitustegevust piirab järve kalda ehituskeeluvöönd ning maantee ja elektriliini kaitsevöönd. Teoreetiliselt oleks võimalik ehitada väga piiratud alale järvest kirdesse jäävale endisele korrastatud karjäärialale. Suures ulatuses on tegemist munitsipaalmaaga, mille peamine sihtotstarve on puhke ja virgestusmaa. Ehitustegevuse piirangute analüüs on esitatud joonisel 1.

Järve osas jääb ala kaitse alt välja arvamisel kehtima looduskaitseadusest ja veeseadusest tulenevad veekaitsevööndi piirangud (näiteks ehitamisele, väetiste kasutamisele, raietele), mis on piisavad veekogu hea seisundi säilimiseks.

Alal on jätkuvalt puhkemajanduslik väärtus, mida ala riikliku kaitse alt välja arvamine ei vähenda ega ohusta. Raudna tehisi järv on selge ja puhta veega veekogu, mis on populaarne nii ujumis- kui ka harrastuskalapüügi kohana. Järve kaldale on kujundatud kaks ujumiskohta. Puhkemajanduslikku väärtust saab säilitada ka ilma looduskaitse abita ning see on pigem kohaliku kogukonna ja omavalitsuse võimuses. Raudna järv on Viljandi valla üldplaneeringuga määratud puhkealaks, mille toimimist ei tohi ehitus- ja arendustegevuse käigus ohtu seada. Alale üldplaneeringuga määratud puhkeala staatus tagab ka edaspidi selle ala puhkemajandusliku väärtuse säilimise.

Joonis 1. Raudna looduskaitseala võimalikud ehtusalad

Viljandi vallavalitsuses 26.04.2018 toimunud kohtumisel Viljandi valla esindajatega leiti ühiselt, et ala riikliku kaitse alla jätmine ei ole vajalik, kuna alal puuduvad sellised looduskaitseelised väärtused, mille tõttu oleks riiklik kaitse põhjendatud. Ala on maakonnaplaneeringus kirjeldatud rohealana ning Viljandi valla üldplaneeringu kohaselt on tegemist miljööväärtusliku rohevõrgustiku alaga (Heimtali-Raudna maastik), mille planeeringujärgne sihtotstarve on osaliselt looduslik haljasmaa ja osaliselt puhke- ja virgestusmaa.

Võttes arvesse alljärgnevat asjaolusid:

- 1) Raudna looduskaitseala puhul on tegemist endisele karjäärialale rajatud tehisveekoguga;
- 2) Raudna tehisjärv on oluline Viljandi linna ja Viljandi valla elanike puhkeala;
- 3) looduskaitseala eesmärkide täitmiseks on Raudna looduskaitseala liiga väikese pindalaga;
- 4) Raudna looduskaitsealal ei ole tähtsust üle-eestiliselt oluliste linnuliikide pesitsusalana ja rändepeatuskohana;
- 5) Raudna järvel pesitsevad valdavalt levinud linnuliigid,

ei ole kaitseala kaitse all hoidmine otstarbekas. Raudna looduskaitsealal pesitsevate linnuliikide ja teiste kaitsealal elavate kaitsealuste liikide kaitse on tagatud ka kaitsealata looduskaitsealade isendikaitset puudutavate normidega ja Viljandi valla üldplaneeringuga. Seetõttu arvataksegi see ala kaitse alt välja.

3. Menetluse kirjeldus

Raudna looduskaitseala kaitse-eeskirja avalik väljapanek toimus 5. oktoobrist–4. novembrini 2018. a Keskkonnaameti Viljandi kontoris ja Viljandi Vallavalitsuses. Looduskaitsealade seaduse § 9 lõike 4 punkti 3 alusel tehti ettepanek arutada asja ilma avaliku aruteluta. Teade kaitse-eeskirja avaliku väljapaneku kohta ilmus 3. oktoobril 2018. a maakondlikus ajalehes „Sakala“. Väljaandes Ametlikud Teadaanded ilmus kaitse-eeskirja eelnõu avalikustamise teade 4. oktoobril 2018. a.

Looduskaitsealade seaduse §-s 9 sätestatud kaitse alla võtmise menetluse käigus saadeti kaitsealal paikneva viie kinnisasja viiele eraomanikule, MTÜ Eesti Ornitoloogiaühingule ja Viljandi Vallavalitsusele teade kaitse-eeskirja eelnõu avaliku väljapaneku kohta. Avalikustamise käigus arvamusi ja ettepanekuid ei esitatud.

Kinnisasja omanikelt, kohalikult omavalitsuselt ja MTÜ Eesti Ornitoloogiaühingult ettepanekuid ja arvamusi Raudna looduskaitseala kaitse alt välja arvamise kohta ei laekunud. Ettepanekut avaliku arutelu korraldamiseks ei esitatud.

4. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Euroopa Liidu õigus ei reguleeri otseselt määruse eelnõus käsitletud küsimusi.

5. Määruse mõju ja rakendamiseks vajalikud kulutused

Ala riikliku kaitse alt väljaarvamise kaob maamaksusoodustus. Maaomanikel tuleb arvestada suureneva maamaksukohustusega. Maaomand vabaneb kaitsealale LKS §-ga 31 seatud kitsendustest.

Maamaksuseaduse § 4 lõike 2 kohaselt makstakse looduskaitseaduse §-s 31 sätestatud piiranguvööndi maalt maamaksu vastavalt 50% maamaksumäärast. Sellega korrigeeritakse valdade eelarvesse laekuva ja riigieelarvest kompenseerimist vajava maamaksu suurust. Kuna määrusega arvatakse nimetatud objekt kaitse alt välja, siis määruse jõustumisele järgneva aasta 1. jaanuarist alates hakkavad nende kinnistute omanikud maamaksu maksma vastavalt üldisele korrale. Kuna 30,1 ha varem piiranguvööndisse jäävast alast arvatakse looduskaitsealt välja, laekub esialgse arvestuse järgi maamaksu Viljandi vallale rohkem ligikaudu 23 eurot aastas.

Kaitse alt välja arvatav Raudna looduskaitseala ei kuulu Natura 2000 võrgustikku.

Kaitsealale ei jää poollooduslike kooslusi ja seega eeldatavat ootust poollooduslike koosluste hooldamisega seotud kulutuste katteks ei ole ja riigil kulutusi ei ole.

Planeeringud tuleb kooskõlla viia kehtestatud õigusaktidega. Teadaolevalt vastuolusid kehtivate planeeringutega ei ole, mistõttu oluline mõju selles küsimuses puudub.

Vastavalt looduskaitseaduse §-le 20 võib riik kokkuleppel kinnisasja omanikuga omandada kinnisasja, mille sihtotstarbelist kasutamist ala kaitsekord oluliselt piirab, kinnisasja väärtusele vastava tasu eest. Kuna Raudna looduskaitseala arvatakse kaitse alt välja, siis maa omandamise kulud riigieelarvest ei teki.

Määruse jõustumisel puudub oluline mõju loodus- ja elukeskkonnale, kaitstavate liikide ja elupaikade seisund ei muutu, samuti puudub mõju sotsiaalvaldkonnale, riiklikule julgeolekule, majandusele, regionaalarengule ning riigiasutuste ja kohaliku omavalitsuse korraldusele. Määruse jõustumine ei puuduta rahvusvaheliste kohustuste täitmist ega too kaasa uute organisatsioonide moodustamist.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub kümnenädal päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

7. Määruse vaidlustamine

Määruse üldkorraldusele ehk haldusakti tunnustele vastavat osa on võimalik vaidlustada, esitades halduskohtumenetluse seadustikus sätestatud korras kaebuse halduskohtusse. Määruses on üldkorralduse regulatsioon suunatud asja (kinnistu) avalik-õigusliku seisundi muutmisele, hõlmates eelkõige asja kasutamist ja käsutamist reguleerivaid sätteid. Seega vastavad määruses üldkorralduse tunnustele sätteid, millest tulenevad kinnisasja omanikule või valdajale õigused ja kohustused on konkreetse kinnisasjaga tihedalt seotud ning puudutavad kinnisasja kasutamist või käsutamist. Halduskohtumenetluse seadustiku § 46 lõike 1 kohaselt võib tühistamiskaebuse esitada

30 päeva jooksul kaebajale haldusakti teatavaks tegemisest arvates ja sama paragrahvi lõike 5 kohaselt kaebuse haldusakti õigusvastasuse kindlakstegemiseks kolme aasta jooksul haldusakti andmisest arvates.

8. Eelnõu kooskõlastamine

Määrus kooskõlastatakse teiste ministriumitega eelnõude infosüsteemi EIS kaudu.

Jüri Ratas
Peaminister

Rene Kokk
Keskkonnaminister

Heiki Loot
Riigisekretär